

VINERI SEARA, DIN ÎNTÂIA PÂNĂ ÎN A PATRA SĂPTĂMÂNĂ

PAVECERNIȚA

CU STĂRILE ACATISTULUI

PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

ȘI PURUREA FECIOAREI MARIA

DESPRE RÂNDUIALA STĂRILOR ACATISTULUI

Avem bucuria să punem înaintea evlaviei voastre o binecuvântată și vrednică de urmat rânduială, încă nerăspândită în țara noastră, din Marele Post. Așa cum în cea dintâi săptămână, de luni până joi, se săvârșește la Pavecerniță *Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul*, în patru stări, așezându-ne sufletește în duhul Postului și încrustând întreg crugul Postului cu adâncul duh al pocăinței, până în Săptămâna a cincea, când, joi, se cântă întreg, cu priveghere de toată noaptea, tot așa există o rânduială osebită legată de cinstirea Stăpânei noastre, pururea Fecioara Maria. Știm cu toții că în aceeași săptămână a cincea, sâmbăta, sărbătorește și strălucit prăznuim cea de-a pururi ocrotire a Maicii Domnului cântând Imnul Acatist. Ce nu știm însă, ceea ce la noi încă nu se obișnuiește, este că în fiecare vineri din cele dintâi patru săptămâni, la Pavecerniță, se pune câte o stare a Acatistului. În Grecia această rânduială este bine cunoscută și mult așteptată, fiind însemnată și în calendar, în întâia vineri, scriind *Starea întâia a Acatistului*, în a doua, *Starea a doua* și tot așa. Se săvârșește cu multă bucurie, luminos, fiind semn de mulțumire către Preacurata că ne-a ajutat să ducem la bun sfârșit săptămâna de post, căci sâmbăta și duminica se dezleagă la untdelemn și se săvârșește Liturghie. Cugetând că mulți s-ar bucura de această rânduială, dar sunt lipsiți de ea din pricina necunoașterii, înfățișăm atât tipicul, cât și Imnul Născătoarei de Dumnezeu dimpreună cu canonul său.

Tipicul Stărilor Acatistului

La ceasul al 11 (ora 17) din zi se bate clopotul și toaca mică de fier și se zice *Binecuvântat...*, iar citețul începe *Pavecernița mică*, aprinse fiind lumânarea de sub icoana Maicii Domnului și tot policandru (polieleul). După *Crez* se începe *Canonul Născătoarei de Dumnezeu* de la Acatist, punând irmoasele de două ori, iar troparele pe 4 (la *Cântările* 1, 3, 6; iar la *Cântările* 4, 5, 7, 8 și 9, irmosul o dată, iar troparele pe 5). După canon se cântă *Apărătoare Doamnă...* pe larg, iar cel mai mare intră în altar și se înveșmântează cu epitrahil și felon, și, ieșind, tămâiază biserica și pe frați (pe credincioși) cu cădelnița de duminică. Apoi se pune analogul, cu veșmânt sărbătorec și cu două sfeșnice de mână, înaintea icoanei Născătoarei de Dumnezeu și citește *întâia stare* din Acatist. La fiecare *Bucură-te, Fecioară nenuntită!* și la fiecare *Aliluia!* tămâiază icoana Preasfintei, luând cădelnița de la paraclisier și iarăși dându-i-o. După ce plinește întâia stare, face metanie și sărută icoana, iar strana cântă *Apărătoare Doamnă...* pe scurt, apoi și ceilalți din biserică, după rânduială, fac metanie sărutând icoana. Citețul plinește celelalte ale Pavecerniței. După apolis cântăm *De fecioria ta...*, punând fiecare metanie egumenului, și așa ne retragem la chilii.

Melurghisirea: Ilie Rareș Cîmpean

Tehnoredactare: Mihai Telescu

VINERI SEARA, DIN ÎNTÂIA PÂNĂ ÎN A PATRA SĂPTĂMÂNĂ

PAVECERNIȚA CU STĂRILE ACATISTULUI PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU ȘI PURUREA FECIOAREI MARIA

CANONUL

Glasul al 4-lea. Cântarea 1

Irmos: (Ἀνοιξω τὸ στόμα μου)

»**Deschide-voi gura mea**' și se va umple de Duhul Sfânt
»**strigându-i cuvântul meu**' Împărătesei și Maici,
»**și-arăta-mă-voi**' în praznic cu lumină
»**cântându-i minunile,**' de bucurie plin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Pe tine Arhanghelul' a lui Hristos carte văzându-te
cu Duhul cel Sfânt fiind' pecetluită, a zis: ' „Să te bucuri, tu,
lăcașul bucuriei,' prin care blestemul vechi' al Evei stricatu-s-a.”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Palat Împăratului,' dumnezeiască mireasa Lui,' a iadului moarte și
neprihănirii ești chip,' îndreptarea lui' Adam și bucurie,
te bucură, tron de foc' al Atotțiitorului!

Slavă...

Tu, floare, te bucură, ' neveștejită și singura ' ce Mărul cu bun miros
L-ai odrăslit și crescut; ' a-mpăratului ' mireasmă; să te bucuri,
scăparea întregii lumi, ' ce nunții străină ești.

Și acum...

Tămâia cu bun miros, ' Stăpână, mirul de mare preț, ' te bucură, dulce crin
ce-nmiresmezi pe creștini, ' să te bucuri, tu, ' comoara curăției,
prin care sculatu-ne-am ' din groapa păcatului.

Cântarea a 3-a

Irmos: (Τὸν σὸν ὑμολόγουσ)

»**Pe-ai** tăi cântăreți, Fecioară Maică, ' izvor fiind viu și-ndestulat,
»pe cei ce adunatu-s-au ' duhovnicește-n cinstea ta,
»să-i întărești cu slava ta, ' cununa slavei punându-le-o.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Ca o țarină fără arătură ' ne-ai scos spicul cel dumnezeiesc;
bucură-te, izvorule ' nedeșertat al apei vii, ' însuflețită masă ce
porți pâinea vieții, te bucură!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Născut-ai pe Cel fără' de prihană, ' de-aceea pe „Bucură-te!”-auzi;
bucură-te, mielusea, ' care-ai născut cerescul miel ' ce-a ridicat păcatele
întregii lumi prin jertfirea Sa.

Slavă...

A zorilor stea prealuminoasă, ' purtat-ai pe Soarele Hristos;
bucură-te, ceea ce ' alungi tot întunericul ' și izgonești diavoli
întunecați de pretutindenea.

Și acum...

Tu singură, bucură-te, ușă ' prin care Cuvântul a trecut
și-ai sfărâmat prin naștere ' încuietoea iadului ' și ești a mântuiților
dumnezeiască intrare-n rai.

Cântarea a 4-a

Irmos: (Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ)

»**Cel ce șade întru slavă** ' pe al Dumnezeirii tron ' a venit pe norul
»**cel ușor, Iisus, Dumnezeu și om,** ' din nestricata Fecioară, mântuind pe cei
»**care strigă Lui:** ' Doamne, slăvim toți puterea Ta!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

În cântări și cu credință ' către tine noi toți strigăm: ' „Închegat cu Duhul,
bucură-te, munte gras, pururea! ' Sfeșnic și cupă a manei, ce simțirile
credincioșilor ' le îndulcești bucurându-te.”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Să te bucuri, curățirea ' lumii-ntregi, o, Stăpâna mea, ' Preanevinovată;
bucură-te, scară ce sui la cer ' prin har pe toți pământenii; ' să te bucuri, pod
ce din moarte treci ' pe toți la viața cea veșnică!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Ceea ce ești decât cerul ' mai înaltă, te bucură, ' c-ai purtat în pântec
tarea temelie-a pământului; ' și să te bucuri, roșeală ce cu sângele
ai vopsit veșmânt ' la Împăratul puterilor.

Slavă...

Să te bucuri, Născătorea ' Dăătorului Legii vechi, ' Care curățește
în dar fărădelegile tuturor; ' de necuprins înălțime și adânc nespus,
Feciorelnică, ' ce dăruit-ai sfințenia!

Și acum...

Tu de mână ne'mpletită ' o Cunună-mpletitu-ne-ai, ' de aceea-ți zicem:
„Bucură-te, Pruncă, tu, laudă, ' ' ajutoare, scăpare, tare pavază ' și puternică
mijlocitoare a tuturor!”

Cântarea a 5-a

Irmos: (Ἐξέστη τὰ σύμπαντα)

»**Uimitu-s-au toate de** ' dumnezeiască slava ta
»**căci, Fecioară ce nu știi de nuntă,** ' avut-ai în pântec
»**pe Dumnezeu preaînalt,** ' născând Fiu pe Cel fără de ani,
»**ce dă pace tuturor** ' celor care te laudă.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Te bucură, ceea ce ' a vieții Cale născutu-ne-ai; ' bucură-te-a lumii mântuire
din tot păcatul, ' mireasa lui Dumnezeu, ' și grai, și auz de necuprins;
bucură-te, loc sfințit ' al Stăpânului tuturor!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

A tot omenescul neam ' ești întărire pururea; ' bucură-te, Preanevinovată,
tu, veselie ' a îngereștilor oști, ' iatacul de nuntă luminos;
bucură-te, sprijinul ' și-ajutorul creștinilor!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Căruța Cuvântului ' ce ești în chipul focului, ' bucură-te, Rai ce ai în mijloc
Pomul vieții ' Însuși pe Domnul Hristos, ' a Căruia dulceață face vii
pe cei care pân-acum ' stricăciunii au fost părtași.

Slavă...

Fiind cu puterea ta ' întăriți, toți strigăm cu dor: ' „Bucură-te, poartă și cetate
doar pentru Unul ' al tuturor Împărat, ' de tine slăvite s-au grăit;
bucură-te, munte sfânt ' și adâncul cel necuprins!”

Și acum...

Sălașul Cuvântului ' cel desfătat, te bucură; ' bucură-te, că mărgăritarul
ceresc purtat-ai; ' și iarăși, bucură-te, ' că ești împăcarea-n chip slăvit
a lui Dumnezeu cu noi, ' cei ce pururea îți cântăm.

Cântarea a 6-a

Irmos: (Τὴν θεῖαν ταύτην)

»**C**ei ce la Domnu-aveți cugetul ' și faceți acest praznic cinstit și sfânt
»al Născătoarei Lui, ' mâinile voastre plesniți-le,
»pe Dumnezeu slăvindu-L, ' pe Cel născut din ea.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Curat iatac al Cuvântului, ' a îndumnezeirii ești pricină,
bucură-te-ți strigăm, ' glas sunător al prorocilor; ' bucură-te, podoabă
a Apostolilor!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Din tine Roua căzând, a stins' văpaia idolească a lumii-ntregi,
drept pentru care strig: ' „Lână-nrourată, te bucură!” ' Căci Ghedeon pe tine
așa văzutu-te-a.

Slavă...

Fecioară, bucură-te-ți strigăm; ' liman și-adăpostire fii pentru toți
cei ce se-nvăluie ' întru noianu-ntristărilor ' și în sminteli aduse
de potrivnicul.

Și acum...

De har ne umple tot cugetul, ' că tu a bucuriei ești pricină,
ca să-ți putem striga: ' „Rug ce nu arde, te bucură, ' nor luminos ce pururi
umbrești Biserica!”

Cântarea a 7-a

Irmos: (Ὁὐκ ἐλάτρευσαν)

»**N**-au slujit făpturi' cei ce la Domnul cugetă, ' ci Făcătorului,
»iar groaza focului ei' călcând-o cu gând viteaz' se bucurau cântând:
»„Preaslăvitule, ' Tu, Dumnezeu al tuturor, ' de toți binecuvântat ești!”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Lăudămu-te ' și „Bucură-te!” îți strigăm, ' căruța Soarelui ' și vița cu-adevărat
cea care ciorchinele ' cel copt crescutu-ne-ai, ' din care curge vin
veselitor acelora ' care-ți cântă cu credință.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Ceea ce-ai născut ' pe-al oamenilor Doctor sfânt, ' toiag, te bucură,
că tainic ai înflorit ' pe floarea cea veșnică; ' și iar te bucură,
că umplutu-ne-am ' de bucurie moștenind ' viața cea nestricăcioasă.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Nu pot ritorii, ' Stăpână, să te laude ' cu-a lor pricepere,
căci tu, născând pe Hristos, ' decât serafimii ești ' mai înălțată-acum;
Lui și roagă-te ' să-i izbăvească pe cei ce ' cu credință ți se-nchină.

Slavă...

Toată latura ' îți cântă fericindu-te, ' strigând cu dragoste:
„Zapis în care stă scris ' Cuvântul Părintelui, ' Pruncă, te bucură!”;
Lui și roagă-te ' ca-n cartea vieții robii tăi ' să fim scriși, Neprihănită.

Și acum...

Noi, toți robii tăi, ' rugămu-te plecându-ne ' genunchii inimii:
„Spre noi urechea plecând, ' Curată, mântuiește-ne ' din toate relele
și ne apără ' de ispitirea dracilor ' și-a păgânilor năvală.”

Cântarea a 8-a

Irmos: (Παῖδας εὐαγεῖς)

»Nașterea Fecioarei mântuit-a ' pe tinerii din cuptorul Babilonului,
»atunci închipuindu-se, ' iar acum plinindu-se, ' ci să ridici toți oamenii
»să strige laude: ' „Făpturile, pe Domnul cântați-L ' și preaînălțați-L
»acum și-ntru toți vecii!”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

În pânțele primit-ai pe Cuvântul, ' pe Cela ce poartă toate tu purtat-L-ai
și cu lapte L-ai hrănit, ' Maică feciorelnică, ' pe Hrănitorul lumii-ntregi
de bună voia Sa; ' Aceștia cântați-I noroade ' și preaînălțați-L
pe Dânsul totdeauna.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Moise înțeleș-a, Preacurată, ' a nașterii tale taină în nearsul rug,
dar ' nainte tinerii ' chipul ei mai limpede ' l-au arătat șezând nearși
în para focului ' de-aceia toți, Fecioară Curată, ' laude și imne
ți-aducem totdeauna.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Noi, cei dezgoliți prin amăgire, ' în haina nesticăciunii îmbrăcatu-ne-am
prin curata-ți naștere, ' iar cei ce ședeam demult ' în a căderii negură
lumină am văzut, ' căci, Pruncă, tu lăcaș ești Luminii, ' drept aceea imne
ți-aducem totdeauna.

Slavă...

Cei morți primesc prin tine viață,
căci însăși născut-ai viața ipostatnică; ' cei mai înainte muți
prin tine-acum vorbesc ușor; ' cei întinați curați se fac, ' se-alungă bolile,
mulțimile de duhuri din văzduhuri ' se biruiesc, că tu ești
a noastră mântuire.

Și acum...

Născutu-ne-ai a lumii mântuire,
prin tine de pe pământ, dar, înălțatu-ne-am; ' bucură-te, ceea ce
binecuvântată ești, ' zidul, tăria, pavăza ' a celor care zic:
„Pe Domnul, dar, cântați-ni-L lucruri ' și preaînălțați-L,
noroadă, totdeauna!”

Cântarea a 9-a

Irmos: (Ἀπας γηγενής)

»**N**eamul omenesc ' tresalte, în Duhul Sfânt tot luminat fiind,
»și să prăznuiască dar ' întreaga fire-a minților fără ' de trup,
»lăudând vrednic praznicul Maicii Stăpânului, ' și să strige:
»„Bucură-te pururea, ' Născătoare curată a Domnului!”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

„**B**ucură-te, că ' prin tine făcutu-ne-am ai bucuriei părtăși!”,
cântă credincioșii toți; ' pentru aceasta tu izbăvește-ne
de vătămări, căderi și din ' toate ispitele ' cele care ' vin pentru păcatele
săvârșite de noi fără temere.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Ni te-ai arătat ' lumină și pavăză, pentru aceasta strigăm:
„Bucură-te, steaua ce ' adus-ai lumii Soarele cel din veci,
deschizătoarea Edenului închis, te bucură; ' să te bucuri,
stâlp de foc, ce oamenii ' îi îndrepti la cereasca petrecere!”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Să ne veselim ' strigând cu evlavie în casa Domnului: ' „Bucură-te, singura
fără de prihană-n rândul femeilor,
stăpâna noastră-a tuturor, doamna întregii lumi; ' să te bucuri,
vas ce nu rămâne gol, ' ce primit-ai neîmpuținatul Mir!”

Slavă...

Ceea ce-ai născut, ' Porumbiță, pe-al milei Domn, fără să știi de bărbat;
bucură-te, laudă ' și întărire a Cuvioșilor, ' încununare veșnică a Mucenicilor,
frumusețe ' a tuturor dreptilor; ' și mântuire ești a credincioșilor.

Și acum...

Ca un Dumnezeu, ' de-a ta moștenire-acum milostivește-te
și-i iartă păcatele, ' pentru aceasta pe Născătoarea Ta,
ce Te-a purtat în pânțece, ca rugătoare având, ' căci din milă,
vrut-ai, Înduratule, ' să-nnoiești, pogorând, firea omului.

IMNUL ACATIST

STAREA ÎNTÂI

Condacul 1

Î părătoare Doamnă, mulțămiri de biruință, ca cei izbăviți din cele grele, aducem ție, Născătoarei de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, din tot felul de primejdii slobozește-ne, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Icosul 1

Î l îngerilor întâi-stătător din cer a fost trimis să zică de-Dumnezeu-Născătoarei: „Bucură-te!” *(de 3 ori)** și, odată cu glasul lui cel netrupesc, întrupat văzându-Te, Doamne, s-a uimit și a-ncremenit, strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, prin care bucuria va răsări;

Bucură-te, prin care blestemul se va risipi.

Bucură-te, a lui Adam cel căzut din nou chemarea;

Bucură-te, a lacrimilor Evei răscumpărarea.

Bucură-te, înălțime cu anevoie de suit pentru gândurile omenești;

Bucură-te, adâncime cu anevoie de privit chiar și ochilor îngerești.

Bucură-te, că ești Împăratului tron;

Bucură-te, că porți pe Cel a toate purtător.

Bucură-te, stea ce Soarele ai arătat;

Bucură-te, pântec ce pe Dumnezeu ai întrupat.

Bucură-te, prin care zidirea din nou se zidește;

Bucură-te, prin care Ziditorul prunc se plăsmuiește.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

* Citețul răspunde de fiecare dată: **P**reafântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi!

Condacul 2

Dine știind Curata a ei curăție, a zis lui Gavriil cu îndrăznire: „Glasul tău cel neobișnuit sufletului meu de neprimi i se arată, că din zămislire fără sămânță de naștere cum poți vorbi?”, strigând: Aliluia!

Icosul 2

Cunoaștere de necunoscut căutând a cunoaște, glăsuie-a Fecioara către cel ce-i vestea: „Din pântecel-mi nestricat a se naște Fiu adevărat, cum este cu puțință, spune-mi!”; către care acela a zis cu frică, strigând însă așa:

Bucură-te, cunoscătoarea sfatului despre care a grăi nu putem;

Bucură-te, încredințarea celor despre care se cuvine să tăcem.

Bucură-te, al minunilor lui Hristos începutul;

Bucură-te, al așezămintelor Aceluia căpătâiul.

Bucură-te, scară cerească prin care Dumnezeu S-a pogorât;

Bucură-te, punte care treci la cer pe cei de pe pământ.

Bucură-te, a îngerilor mult trâmbițată uimire;

Bucură-te, a demonilor mult tânguită rănire.

Bucură-te, că Lumina negrăit ai născut;

Bucură-te, că n-ai tâlcuit în ce chip s-a petrecut.

Bucură-te, ceea ce înțelepților covârșești cunoașterea;

Bucură-te, ceea ce credincioșilor strălucești cugetarea.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 3

De puterea Celui Preaînalt, spre zămislire, umbrită fiind atunci ceea ce nu știa de nuntă, pântecel ei cel roditor ca un frumos ogor s-a arătat tuturor celor ce voiesc să secere mântuire, când cântă așa: Aliluia!

Icosul 3

Flisaveta primit-a pe primitoarea de Dumnezeu care către dânsa a alergat,
iar pruncul acesteia, îndată cunoscând îmbrăţişarea aceleia, s-a bucurat şi
cu săltări, ca prin nişte cântări, către Născătoarea de Dumnezeu a strigat:

Bucură-te, viţa vlăstarului neofilit;

Bucură-te, ţarina rodului neveştejit.

Bucură-te, că ai lucrat pe Grădinarul cel de oameni iubitor;

Bucură-te, că ai sădit pe al vieţii noastre Săditor.

Bucură-te, brazdă care scoţi îmbelşugare de milostiviri;

Bucură-te, masă care porţi îndestulare de ispăşiri.

Bucură-te, că livada desfătării înfloreşti;

Bucură-te, că liman sufletelor pregăteşti.

Bucură-te, a mijlocirii primite tămâie;

Bucură-te, a lumii întregi curăţire.

Bucură-te, a lui Dumnezeu către muritori bunăvoie;

Bucură-te, a muritorilor către Dumnezeu îndrăznire.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 4

Furtună, înlăuntru, de gânduri având, de îndoială, tulburatu-s-a Iosif cel
chibzuit, fără de nuntă socotindu-te şi furată de nuntă bănuindu-te, o,
Preanevinovată, însă, aflând de a ta zămislire că este de la Duhul cel Sfânt, a
zis: Aliluia!

ȘTAREA A DOUA

(Vineri, în Săptămâna a doua)

Icosul 4

Glas îngeresc auzit-au păstorii lăudând venirea lui Hristos în trup și, alergând să afle Păstor, Îl văd pe Acesta ca pe un miel neprihănit în pântecele Mariei pascând, pe care, lăudând-o, au zis:

Bucură-te, a Mielului și Păstorului născătoare;

Bucură-te, staulul oilor cuvântătoare.

Bucură-te, a nevăzuților vrăjmași depărtare;

Bucură-te, a porților Raiului deschizătoare.

Bucură-te, că cele cerești împreună se bucură cu cele pământești;

Bucură-te, că cele pământești împreună dănuiesc cu cele cerești.

Bucură-te, a ucenicilor gură neamuțită;

Bucură-te, a mucenicilor îndrăznire nebiruită.

Bucură-te, a credinței statornică sprijinire;

Bucură-te, a harului luminoasă cunoaștere.

Bucură-te, prin care iadul s-a despuiat;

Bucură-te, prin care cu slavă ne-am îmbrăcat.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 5

Harul stelei celei cu dumnezeiască alergare înțelegându-l magii, urmat-au strălucirii ei și, ca pe o făclie ținând-o, cu ea căutau pe Atotțiitorul Împărat, iar când au ajuns la Cel neajuns, s-au bucurat, strigându-I: Aliluia!

Icosul 5

Iată-n mâinile Fecioarei văzând pruncii haldeilor pe Cel ce cu mâna plăsmuit-a pe oameni și Stăpân înțelegându-L a fi, deși luă chip de rob, grăbitu-s-au cu daruri Lui să-I slujească și celei binecuvântate să-i strige:

Bucură-te, Maică a neapusei stele;

Bucură-te, zori ai tainicei zile.

Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înșelăciunii;

Bucură-te, ceea ce ai aprins pe văzătorii Treimii.

Bucură-te, că pe tiranul cel de-oameni-urător din stăpânire l-ai aruncat;

Bucură-te, că Stăpân de oameni iubitor pe Hristos L-ai arătat.

Bucură-te, că din slujirea idolilor ne-ai slobozit;

Bucură-te, că de faptele cele întinate ne-ai curățit.

Bucură-te, că închinarea la foc o ai oprit;

Bucură-te, că flacăra patimilor ai înăbușit.

Bucură-te, a credincioșilor la cumințenie povățuitoare;

Bucură-te, a tuturor neamurilor desfătare.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 6

Intorsu-s-au în Babilon, propovăduitori de Dumnezeu purtători făcându-se
magii săvârșindu-Ți prorocia, și tuturor propovăduindu-Te ca Mesia, lăsat-
au pe Irod ca pe un nerod, că nu știa să cânte: Aliluia!

Icosul 6

Jalnic căzut-au ai Egiptului idoli nerăbdând tăria Ta, Mântuitorule, că ai
strălucit lumina adevărului alungând întunericul minciunii, iar cei
izbăviți de aceia au strigat Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, a oamenilor reîndreptare;

Bucură-te, a demonilor răsturnare.

Bucură-te, că a rățacirii putere ai strivit;

Bucură-te, că a idolilor înșelare ai vădit.

Bucură-te, mare ce pe faraonul cel înțeleghător ai înecat;

Bucură-te, piatră care pe cei de viață însetați ai adăpat.

Bucură-te, al celor din întuneric stâlp de foc călăuzitor;
Bucură-te, acoperământ al lumii decât norul mai cuprinzător.
Bucură-te, că în locul manei ne hrănești;
Bucură-te, că desfătare sfântă ne mijlocești.
Bucură-te, pământ al făgăduinței;
Bucură-te, din care curge miere și lapte.
Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 7

Lui Simeon, celui ce avea să se mute din acest veac amăgitor, datu-i-Te-ai ca prunc, dar i Te-ai descoperit și Dumnezeu desăvârșit; pentru aceasta s-a preauimit de a Ta negrăită înțelepciune, strigând: Aliluia!

STAREA A TREIA

(Vineri, în Săptămâna a treia)

Icosul 7

Mi-a arătat zidirea cea nouă arătându-Se Ziditorul pe pământ, între cei făcuți de Dânsul, din pântec fără sămânță odrăslind și pe acesta păzindu-l nestricat, precum a fost, ca, minunea văzând, să o cântăm grăind:
Bucură-te, floarea nestricăciunii;
Bucură-te, cununa înfrânării.
Bucură-te, ceea ce chipul Învierii ai strălucit;
Bucură-te, că a îngerilor viață ne-ai descoperit.
Bucură-te, pom cu rod luminos, din care credincioșii se hrănesc;
Bucură-te, copac preambros, sub care mulți se adăpostesc.
Bucură-te, că ai purtat în pânțe pe Călăuzitorul celor rătăciți;
Bucură-te, că ai născut pe Răscumpărătorul celor robiți.
Bucură-te, a dreptului Judecător înduplecarea;
Bucură-te, a multor greșiți iertarea.

Bucură-te, veșmânt celor goi de îndrăznire;
Bucură-te, dragoste care birui orice dorire.
Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 8

Naștere străină văzând, să ne înstrăinăm de lume mutându-ne mintea la cer, că pentru aceasta Dumnezeu cel Preaînalt pe pământ om smerit S-a arătat, vrând să tragă la înălțime pe cei ce-I cântă Lui: Aliluia!

Icosul 8

Dm întreg întru cele de jos și de cele de sus nicidecum nu S-a depărtat Cuvântul cel necuprins, că dumnezeiască pogorâre, iară nu din loc mutare săvârșitu-s-a, și naștere din Fecioară de Dumnezeu primitoare, care aude acestea:

Bucură-te, a necuprinsului Dumnezeu cuprindere;
Bucură-te, a tainei celei cinstite pătrundere.

Bucură-te, îndoielnică auzire a necredincioșilor;
Bucură-te, neîndoielnică laudă a credincioșilor.

Bucură-te, car preasfânt al Celui de pe heruvimi;
Bucură-te, sălaș preabun al Celui de pe serafimi.

Bucură-te, că pe cele potrivnice întru aceeași le-ai adunat;
Bucură-te, că fecioria și nașterea ai înjugat.

Bucură-te, prin care călcarea poruncii s-a dezlegat;
Bucură-te, prin care ușile Raiului s-au descuiat.

Bucură-te, a Împărăției lui Hristos cheia;
Bucură-te, a veșnicelor bunătați nădejdea.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 9

Preauimitu-s-a toată firea îngerească de lucrarea cea mare a înomenirii Tale, că pe Cel neapropiat, ca Dumnezeu, L-a văzut om apropiat tuturor, cu noi împreună viețuind și de la toți așa auzind: Aliluia!

Icosul 9

Pitorii cei mult grăitori ca niște pești fără de glas se văd înaintea ta, Născătoare de Dumnezeu, că nu se pricep a spune cum și fecioară rămâi, și să naști ai putut, noi însă, de taină minunându-ne, cu credință strigăm:

Bucură-te, a Înțelepciunii lui Dumnezeu cămara;
Bucură-te, a proniei Sale comoara.

Bucură-te, că pe filosofi neînțelepți i-ai dovedit;
Bucură-te, că pe poeți fără graiuri i-ai vădit.

Bucură-te, că s-au năucit iscusiții întrebători;
Bucură-te, că s-au veștejit cei de basme făcători.

Bucură-te, că ai desfăcut țele ateniilor;
Bucură-te, că ai umplut mrejele pescarilor.

Bucură-te, că ne-ai smuls din adâncul neștiinței;
Bucură-te, că pe mulți ai luminat cu lumina cunoștinței.

Bucură-te, corabie celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, liman celor ce au peste viață să plutească.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 10

Să mântuiască lumea voind Luminătorul a toate, către aceasta de bunăvoie a venit și, ca Dumnezeu, Păstor fiind, pentru noi S-a arătat om ca noi, că prin asemănare pe cel asemenea chemând, ca un Dumnezeu aude: Aliluia!

STAREA A PATRA

(Vineri, în Săptămâna a patra)

Icosul 10

Stiimu-te zid al fecioarelor, de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară, și al tuturor celor ce aleargă la tine, că Făcătorul cerului și al pământului te-a gătit, Preacurată, spre a locui în pântecele tău, și a învățat pe toți să strige ție:

Bucură-te, stâlp al fecioriei;

Bucură-te, poartă a mântuirii.

Bucură-te, începătura replăsmuirii duhovnicești;

Bucură-te, dăruitoarea bunătății dumnezeiești.

Bucură-te, că ai renăscut pe cei ce rușinos s-au zămislit;

Bucură-te, că ai cumințit pe cei cărora mintea li s-a jefuit.

Bucură-te, că pe stricătorul cugetelor l-ai pierdut;

Bucură-te, că pe Semănătorul neprihănirii L-ai născut.

Bucură-te, cămară a nuntirii celei mai presus de fire;

Bucură-te, a credincioșilor către Domnul alipire.

Bucură-te, între fecioare singură de prunc hrănitore;

Bucură-te, a sufletelor sfinților către Mire însoțitoare.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 11

Tot imnul ce tinde degrabă să laude mulțimea îndurărilor Tale biruit va fi, căci cântări întocmai la număr cu nisipul de-Ți aducem, Împărate sfinte, nu săvârșim nimic vrednic de cele ce ai dat nouă, celor ce-Ți strigăm Ție: Aliluia!

Icosul 11

Tiind lumina ca o făclie ce strălucește celor dintru întuneric ni se înfățișează Sfânta Fecioară, că, nematerialnica lumină aprinzând, pe toți la cunoștința cea dumnezeiască îi călăuzește, luminându-le mintea cu strălucirea și cinstită fiind cu strigarea:

Bucură-te, rază a duhovnicescului Soare;

Bucură-te, a neapusei Lumini lucoare.

Bucură-te, fulger ce suflete străluminezi;

Bucură-te, că pe vrăjmași ca un tunet spăimântezi.

Bucură-te, că luminarea cea cu multă lumină ai răsărit;

Bucură-te, că râul cel cu multe ape ai izvorât.

Bucură-te, că al colimvitrei rod ne zugrăvești;

Bucură-te, că întinăciunea păcatului înălbești.

Bucură-te, baie ce conștiința curățești;

Bucură-te, cupă ce veselia-mpărtășești.

Bucură-te, al miresmei lui Hristos mirosul;

Bucură-te, al tainicei vieți ospățul.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 12

Unul, Cel ce dezleagă toată vina omenească, datoriilor de demult, har voind să dăruiască, prin El Însuși S-a apropiat de cei ce de harul Lui s-au depărtat și, rumpând zapisul, aude de la toți așa: Aliluia!

Icosul 12

Viersuind a ta naștere, laudămu-te toți ca pe un locaș însuflețit, de Dumnezeu-Născătoare, că Domnul, Cel ce cu mâna pe toate le ține, locuind în al tău pântece, a sfințit, a slăvit, pe toți a învățat să strige ție:

Bucură-te, cort al lui Dumnezeu-Cuvântul;
Bucură-te, Sfântă decât Sfânta Sfintelor mai mare.
Bucură-te, chivot cu Duhul aurit;
Bucură-te, tezaur al vieții necheltuit.
Bucură-te, coroana cea de preț a împăraților binecredincioși;
Bucură-te, lauda cea de cinste a preoților evlavioși.
Bucură-te, al Bisericii turn neclintit;
Bucură-te, al țării zid nebiruit.
Bucură-te, prin care semnele biruinței se arată;
Bucură-te, prin care vrăjmașii se surpă.
Bucură-te, a trupului meu tămăduirea;
Bucură-te, a sufletului meu mântuirea.
Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 13

Ic ție, o, Maică întru-tot-cântată, care ai născut pe Cuvântul, Cel mai sfânt decât toți sfinții: *(de 3 ori)*! * Primind acum a noastră dăruire, din tot necazul ne izbăvește și din chinurile ce au să fie scoate-i pe toți care împreună cu noi strigă: Aliluia!

Și iarăși, icosul 1

In îngerilor întâi-stătător din cer a fost trimis să zică de-Dumnezeu-Născătoarei: „Bucură-te!” și, odată cu glasul lui cel netrupesc, întrupat văzându-Te, Doamne, s-a uimit și a-ncremenit, strigând către dânsa unele ca acestea:

* *Citețul răspunde de fiecare dată:* Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi!

Bucură-te, prin care bucuria va răsări;

Bucură-te, prin care blestemul se va risipi.

Bucură-te, a lui Adam cel căzut din nou chemarea;

Bucură-te, a lacrimilor Evei răscumpărarea.

Bucură-te, înălțime cu anevoie de suit pentru gândurile omenești;

Bucură-te, adâncime cu anevoie de privit chiar și ochilor îngerești.

Bucură-te, că ești Împăratului tron;

Bucură-te, că porți pe Cel a toate purtător.

Bucură-te, stea ce Soarele ai arătat;

Bucură-te, pântec ce pe Dumnezeu ai întrupat.

Bucură-te, prin care zidirea din nou se zidește;

Bucură-te, prin care Ziditorul prunc se plăsmuiește.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

La sfârșitul Pavcerniței (vezi tipicul), glasul al 3-lea, însăși melodia (Τὴν ωραιότητα)

De fecioria ta' și frumusețea ei,' de curăția ta' și strălucirea ei
s-a spăimântat și Gavriil,' strigând ție, Preacurată:' Oare care laudă
să-ți aduc ție, vrednică?' Cum să te numesc acum,
nu pricep, minunându-mă?' De-aceea îți strig, după poruncă:
Bucură-te, cea plină de har!

CANONUL

Cântarea 1

Glasul al 4-lea. Άνοιξω τὸ στόμα μου.

Glas Bou *Irmosul (în traducere metrică)*

D es chi de voi gu ra mea și se va um ple de Du
 hul Sfânt stri gân du-i cu vân tul meu Îm pă ră te sei și Maici
 și-a ră ta mă voi în praz nic cu lu mi nă cân tân du-i mi
 nu ni le de bu cu ri e plin

P rea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu ieș te ne
 pe noi

P e ti ne Ar han ghe lul a lui Hris tos car te vă
 zân du te cu Du hul cel Sfânt fi ind pe cet lu i tă a
 zis să te bu curi tu lă ca șul bu cu ri ei prin ca re
 bles te mul vechi al E e vei stri ca tu s-a

P rea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu ieș te ne
 pe noi

Pa lat Îm pă ra tu lui dum ne ze ias că mi rea
 sa Lui a ia du lui moar te și ne pri hă ni rii ești chip
 în drep ta rea lui A dam și bu cu ri e te bu cu ră
 tron de foc al A to ot ți i to ru lui

Sla vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfân tu lui Duh

Tu floa re te bu cu ră ne veș te ji tă și sin gu
 ra ce Mă rul cu bun mi ros L-ai o drăs lit și cres cut a-m
 pă ra tu lui mi reas mă să te bu curi scă pa rea în tre gii
 lumi ce nu un ții stră i nă ești

Și a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor A min

Tă mâ ia cu bun mi ros Stă pâ nă mi rul de ma
 re preț te bu cu ră dul ce crin ce-n mi res mezi pe creș tini
 să te bu curi tu co moa ra cu ră ți ei prin ca re scu
 la tu ne-am din groa a pa pă ca tu lui

Cântarea a 3-a.
Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Irmosul (în traducere metrică)

P e-ai tăi cân tă reți Fe cioa ră Mai că iz vo or fi ind
viu și-n des tu lat pe cei ce a du na tu s-au du hov ni
ceș te-n cins tea ta să-i în tă rești cu sla va ta cu nu na
sla vei pu nân du le-o

C a o ța ri nă fă ră a ră tu ră ne-ai sco os spi
cul cel dum ne ze iesc bu cu ră te iz vo ru le ne de șer
tat al a pei vii în su fle ți tă ma să ce porți pâi nea
vie e ții te bu cu ră

N ăs cu t-ai pe Cel făr' de pri ha nă de-a ce e ea pe
Bu cu ră te-a uzi bu cu ră te mie lu șea ca re-ai năs cut ce res
cul miel ce-a ri di cat pă ca te le în tre gii lumi prin jert
fi rea Sa

Slavă.

A zo ri lor stea prea lu mi noa să pur ta a t-ai pe
 Soa re le Hris tos bu cu ră te ce ea ce a lungi tot în tu ne
 ri cul și iz go nești di a vo lii în tu ne cați de pre tu
 tin de nea

Și acum.

T u sin gu ră bu cu ră te u șă prin ca a re Cu
 vân tul a tre cut și-ai sfă ră mat prin naș te re în cu ie toa
 rea ia du lui și ești a mân tu i ți lor dum ne ze ia
 as că in tra re-n rai

Cântarea a 4-a.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Glas Bou

Irmosul (în traducere metrică)

C el ce șa de în tru sla a vă pe al Dum ne ze
 i rii tron a ve nit pe no o rul cel u șor Ii sus Dum

ne zeu și om din ne stri ca ta Fe cioa ră mân tu ind pe e cei

ca re stri gă ă Lui Doam ne slă vim toți pu te rea Ta

In cân tări și cu cre di in ță că tre ti ne noi toți

stri găm în che gat cu Du u hul bu cu ră te mun te gras

pu ru rea sfeș nic și cu pă a ma nei ce sim ți ri i le cre

din cio și i lor le în dul ce ești bu cu rân du te

Să te bu curi cu ră ți i rea lu mii-n tregi o Stă

pâ na mea Prea ne vi no va a tă bu cu ră te sca ră

ce sui la cer prin har pe toți pă mân te nii să te bu cu uri

pod ce din moar te e treci pe toți la via a ța cea veș ni că

Ce ea ce ești de cât ce e rul mai î nal tă te

bu cu ră c-ai pur tat în pâ ân tec ta rea te me li e-a

pă mân tu lui și să te bu curi ro șea lă ce cu sân ge e le

ai vop sit ve eş mânt la Îm pă ra a tul pu te ri lor

Slavă.

Să te bu curi Năs că toa a rea Dă tă to ru lui
 Le gii vechi Ca re cu ră țe eş te în dar fă ră de
 le gi le tu tu ror de ne cu prins î năl ți me și a
 dânc ne e spus Fe cio rel ni i că ce dă ru i i t-ai sfin țe
 ni a

Și acum.

Tu de mâ nă ne'm ple ti i tă o Cu nu nă-m ple
 ti tu ne-ai de a ce ea-ți zi i cem bu cu ră te Prun că
 tu la u dă a ju tă toa re scă pa re ta re pa vă ă ză
 și pu ter ni i că mij lo ci toa a re a tu tu ror

Cântarea a 5-a.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Irmosul (în traducere metrică)

U i mi tu s-au toa te de dum ne ze iasc ă sla va

ta căci Fe cioa a ră ce nu ştii de nun tă a vu t-ai
 în pân tec pe Dum ne zeu prea î nalt năs când Fiu pe Cel fă
 ră de ani ce dă pa ce tu tu ror ce lor ca a re te la
 u dă

Te bu cu ră ce ea ce a vie ții Ca le năs cu tu
 ne-ai bu u cu ră te-a lu mii mân tu i re din tot pă ca
 tul mi rea a sa lui Dum ne zeu și grai și a uz de ne
 cu prins bu cu ră te loc sfîn țin al Stă pâ â nu lui tu tu
 ror

Atot o me nes cul neam ești în tă ri re pu ru rea
 bu u cu ră te Prea ne vi no va tă tu ve se li e
 a în ge reș ti lor oști ia ta cul de nun tă lu mi nos
 bu cu ră te spri ji nul și-a ju to o rul creș ti ni lor

Că ru ța Cu vân tu lui ce ești în chi pul fo cu lui
 bu u cu ră te Rai ce ai în mij loc Po mul vi e ții
 În suși pe Dom nul Hris tos a Că rui dul cea ța fa ce
 vii pe cei ca re pâ n-a cum stri că ciu u nii au fost păr
 tași

Slavă.

F i ind cu pu te rea ta în tă riți toți stri găm cu dor
 bu u cu ră te poar tă și ce ta te doar pen tru U nul
 al tu tu ror Îm pă rat de ti ne slă vi te s-au gră it
 bu cu ră te mun te sfânt și a dăn cul cel ne cu prins

Și acum.

S ă la șul Cu vân tu lui cel des fă tat te bu cu ră
 bu u cu ră te că măr gă ri ta rul ce resc pur ta
 t-ai și ia răși bu cu ră te că ești îm pă ca rea-n chip slă

vit a lui Dum ne zeu cu noi cei ce pu ru rea îți cân tăm

Cântarea a 6-a.
Τὴν θεῖαν ταύτην.

Irmosul (în traducere metrică)

Cei ce la Dom nu-a veți cu ge tul și fa ceți a cest praz nic cins

tit și sfânt al Năs că toa rei Lui mâi ni le voas tre ples ni ți

le pe Dum ne zeu slă vi in du-L pe Cel năs cut din ea

Cu rat ia tac al Cu vân tu lui a în dum ne ze i rii ești

pri ci nă bu cu ră te-ți stri găm glas su nă tor al pro ro ci

lor bu cu ră te po doa a bă a A pos to li lor

Din ti ne Ro ua că zând a stins vă pa ia i do leas că a

lu mii-n tregi drept pen tru ca re strig Lă nă-n ro u ra tă te

bu cu ră căci Ghe de on pe ti i ne a șa vă zu tu te-a

Slavă.

F e cioa ră bu cu ră te-ți stri găm li man și-a dă pos ti re

fii pen tru toți cei ce se-n vă lu ie în tru no ia nu-n tris tă
ri lor și în smin teli a du u se de po triv ni cul

Și acum.

De har ne um ple tot cu ge tul că tu a bu cu ri ei ești
pri ci nă ca să-ți pu tem stri ga Rug ce nu ar de te bu cu
ră nor lu mi nos ce pu u ruri um brești Bi se ri ca

Cântarea a 7-a.
Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Irmosul (în traducere metrică)

N-au slu jit făp turi cei ce la Dom nul cu ge tă ci
Fă că to ru lui iar groa za fo o cu lui ei căl cân d-o cu
gând vi teaz se bu cu rau cân tând Prea slă vi i tu u le Tu
Dum ne zeu al tu tu ror de toți bi ne cu vân tat ești
Lă u dă mu te și bu cu ră te îți stri găm că ru
ța Soa re lui și vi i ța cu-a de vă rat cea ca re cior chi

ne le cel copt cres cu tu ne-ai din ca re cu ur ge e vin

ve se li tor a ce lo ra ca re-ți cân tă cu cre din ță

Ce ea ce-ai născut pe-al oa me ni lor Doc tor sfânt to

iag te bu cu ră că ta ai nic ai în flo rit pe floa rea cea

veș ni că și iar te bu cu ră că um plu u tu u ne-am

de bu cu ri e moș te nind via ța cea ne stri că cioa să

Nu pot ri to rii Stă pâ nă să te la u de cu-a lor

pri ce pe re căci tu născă ând pe Hris tos de cât se ra fi

mii ești mai î năl ța t-a cum Lui și roa a gă ă te să-i

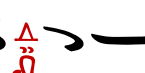
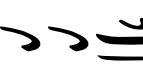
iz bă veas că pe cei ce cu cre din ță ți se-n chi nă

Slavă.

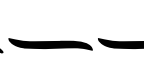
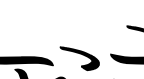
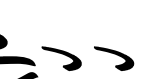
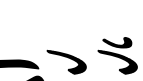
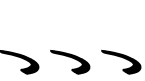
Toa tă la tu ra îți cân tă fe ri cin du te stri gând

cu dra gos te Za pis în ca re stă scris Cu vân tul Pă rin te lui

Prun că te bu cu ră Lui și roa a gă ă te ca-n car tea vie

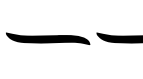
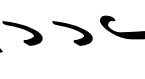
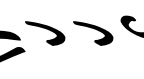
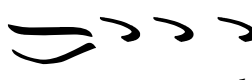
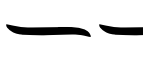
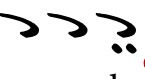
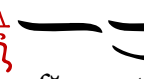
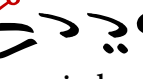
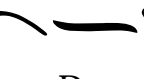
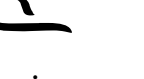
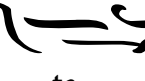
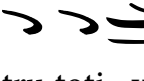
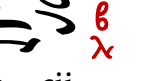
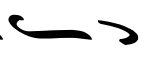
—
 ții ro bii tăi să fim scriși Ne pri hă ni tă

Și acum.

N —
 oi toți ro bii tăi ru gă mu te ple cân du ne ge nun

 chii i ni mii spre noi u re e chea ple când Cu ra tă mân

 tu ieș te ne din toa te re le le și ne a a pă ă ră

 de is pi ti rea dra ci lor și-a pă gă ni lor nă va lă

Cântarea a 8-a.
 Παῖδας εὐαγεῖς.

Irmosul (în traducere metrică)

N —
 aș te rea Fe cioa rei mân tu i t-a pe ti i ne rii

 din cup to rul Ba bi lo nu lui a tunci în chi pu în du se

 iar a cum pli nin du se ci să ri dici toți oa me nii să

 stri ge la u u de făp tu ri le pe Dom nul cân ta ți-L și

 prea î năl ța a ți-L a cum și-n tru toți ve cii
Î —
 n pân te ce pri mi t-ai pe Cu vân tul pe Ce e la

ce poar tă toa te tu pur ta tu L-ai și cu lap te L-ai hră nit

Mai că fe cio rel ni că pe Hră ni to rul lu mii-n tregi de

bu nă vo ia a Sa A ces tu ia cân ta ți-I no roa de și

prea î năl ța ți-L pe Dăn sul tot dea u na

Mo i se în țe le s-a Prea cu ra tă a na aș

te rii ta le tai nă în ne ar sul rug dar 'na in te ti ne rii

chi pul ei mai lim pe de l-au a ră tat șe zând ne arși în

pa ra fo cu u lui de-a ce ea toți Fe cioa ră Cu ra tă la

u de și im ne ți-a du cem tot dea u na

Noi cei dez go liți prin a mă gi re în ha ai na ne

stri că ciu nii îm bră ca tu ne-am prin cu ra ta-ți naș te re

iar cei ce șe deam de mult în a că de rii ne gu ră lu

mi nă am vă ă zut căci Prun că tu lă caș ești Lu mi nii drept

a ce ea im ne ți-a du cem tot dea u na

Slavă.

Cei morți pri mesc prin ti ne via ță ^Δ _δ căci î în săți năș cu
t-ai via ța i po stat ni că ^Δ _δ cei mai î na in te muți prin
ti ne-a cum vor besc u șor ^π ₉ cei în ti nați cu rați se fac se-a
lun gă bo li i le ^Δ _δ mul ți mi le de du huri din văz du huri ^π ₉
se bi ru iesc că tu ești a noas tră mân tu i re ^β _λ

Și acum.

Năș cu tu ne-ai a lu mii mân tu i re ^Δ _δ prin ti i ne
de pe pă mânt dar î năl ța tu ne-am bu cu ră te ce ea ce ^β _λ
bi ne cu vân ta tă ești zi dul tă ri a pa vă za + a
ce lor ca re e zic ^Δ _δ pe Dom nul dar cân ta ți ni-L lu cruri ^π ₉ și
prea î năl ța ți-L no roa de tot dea u na ^β _λ

Cântarea a 9-a.

Ἄπας γηγενής.

Irmosul (în traducere metrică)

Nea mul o me nesc tre sal te în Du hul Sfânt tot lu mi nat ^β _λ

fi ind și să prăz nu ias că dar în trea ga fi i re-a min ți lor

făr' de trup lă u dând vred nic praz ni cul Mai cii Stă pâ nu

u lui și să stri i i ge Bu cu ră te pu ru rea

Năs că toa re cu ra a tă a Dom nu lui

B u cu ră te că prin ti ne fă cu tu ne-am ai bu cu ri ei

păr tași cân tă cre din cio șii toți pen tru a cea as ta tu iz bă

veș te ne de vă tă mări că deri și din toa te is pi te e

le ce le ca a a re vin pen tru pă ca te le

să vâr și te de no oi fă ră te me re

N i te-ai a ră tat lu mi nă și pa vă ză pen tru a ceas

ta stri găm bu cu ră te stea ua ce a du s-ai lu u mii Soa re

le cel din veci des chi ză toa rea E de nu lui în chis te

bu cu u ră să te bu u u curi stâlp de foc ce oa

me nii îi în drepți la ce rea as ca pe tre ce re

Să ne ve se lim stri gând cu e vla vi e în ca sa Dom nu
 lui bu cu ră te sin gu ra făr' de pri ha a nă-n rân dul fe me
 i lor stă pâ na noas tră-a tu tu ror doam na în tre gi ii lumi
 să te bu u u curi vas ce nu ră mâ ne gol ce
 pri mi i t-ai ne-m pu ți na tul Mir

Slavă.

Ce ea ce-ai năs cut Po rum bi ță pe-al mi lei Domn fă ră
 să știi de băr bat bu cu ră te la u dă și în tă ri i re
 a Cu vi o și lor în cu nu na re veș ni că a Mu
 ce ni ci i lor fru mu se e e țe a tu tu ror
 drep ți lor și mân tu i re e ești a cre din cio și lor

Și acum.

Ca un Dum ne zeu de-a ta moș te ni re-a cum mi los ti
 veș te te și-i iar tă pă ca te le pen tru a cea as ta pe Năs

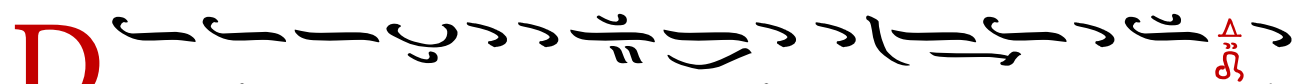

 că toa rea Ta ce Te-a pur tat în pân te ce ca ru gă toa re

 a vând căci din mi i i lă vru t-ai În du ra tu le

 să-n no iești po go rând fi rea o mu lui

La sfârșitul Pavecerniței, însăși melodia.

Glas Γα ϕ

 De fe cio ri a ta a și fru mu se e ța ei de

 cu ră ți a ta a și stră lu ci i rea ei s-a spăi mân

 tat și Ga vri il stri gă ând ți e Prea cu ra a tă oa re

 ca re la u dă ă să-ți a duc ți e vre ed ni că cum să

 te nu mesc a a cum nu pri ce ep mi nu nân du u mă de-a ce

 e ea îți strig du pă po run că Bu cu ră te cea pli i nă de

 har